

Овчарова Н. В., кандидат економічних наук, старший викладач кафедри бухгалтерського обліку та оподаткування, Сумський державний університет, м. Суми, Україна

ORCID ID: 0000-0002-8362-3283

e-mail: n.ovcharova@uabs.sumdu.edu.ua

Кравченко О. В., кандидат економічних наук, доцент кафедри бухгалтерського обліку та оподаткування, Сумський державний університет, м. Суми, Україна

ORCID ID: 0000-0001-5927-8814

e-mail: e.kravchenko@uabs.sumdu.edu.ua

Устик Є. С., здобувач вищої освіти першого (бакалаврського рівня), Сумський державний університет, м. Суми, Україна

ORCID ID: 0000-0001-6237-900X

e-mail: eugenia.ustyk@gmail.com

Транспортні витрати торговельного підприємства: особливості обліку

Анотація. Стаття присвячена дослідженню особливостей сутності та призначення транспортних витрат торговельних підприємств. Метою дослідження є обґрунтування сутності транспортних витрат, їх класифікації та особливостей ведення обліку, зокрема порядку накопичення та розподілу транспортних витрат, формування управлінської звітності та обліково-аналітичне забезпечення для її складання в системі управління торговельним підприємством. Систематизація підходів до визначення сутності та класифікації транспортних витрат дало змогу окреслити їх ключові особливості. Визначено, що для подальшого обліку транспортних витрат важливе значення має їх групування залежно від процесів господарювання. На підставі проведеного дослідження сформовано алгоритм накопичення та розподілу транспортних витрат торговельного підприємства. Встановлено основні елементи, які необхідно відобразити в наказі про облікову політику. З метою підвищення інформативності визначено напрями формування управлінської звітності транспортних витрат. Тематика має перспективи подальшого дослідження у напрямку вдосконалення обліку, виходячи з системи ключових показників оцінки ефективності управління транспортними витратами.

Ключові слова: облік; витрати; транспортні витрати; транспортно-заготівельні витрати; транспортне господарство.

Ovcharova Natalia, PhD (Economics), Assistant Professor, Department of Accounting and Taxation, Sumy State University, Sumy, Ukraine

Kravchenko Olena, PhD (Economics), Associate Professor, Department of Accounting and Taxation, Sumy State University, Sumy, Ukraine

Ustyk Yevheniia, Student, Sumy State University, Sumy, Ukraine

Transport Costs of a Trading Company: Accounting Features

Abstract. Introduction. In the economic and financial activities of any enterprise, including trading enterprise, inevitable operations associated with the purchase of inventory, sale of goods and their delivery. Proper accounting ensures reliable data on costs, their impact on financial activities, control over the use of these costs in the enterprise, avoid tax law violations, and helps to strengthen the discipline of accounting and improve the financial condition of the enterprise. Special attention should be paid to the theoretical, methodological, and practical aspects of transport costs accounting.

Purpose. The purpose of the study is to substantiate the nature of transport costs, their classification and accounting features, including the order of accumulation and distribution of transport costs, the formation of management reporting and accounting and analytical support for its preparation in the management system of a trading company.

Results. This study is based on an analysis of the concepts of "costs", "transport cost", "cost management", factors and methods of influencing data economic categories. The factors of the influence of the organization of transport costs accounting on the financial and economic activity of trading enterprises are revealed in the article. Systematization of definitions approaches to the classification made it possible to outline key features transport costs accounting and functions in the structure of relevant information, and analytical support for making effective management decisions. It is determined that further accounting of transport costs and its grouping depends on the management processes. Effective management of those costs depends on a qualitatively formed management accounting system based on economic indicators of trading enterprises activity and reporting. In order to ensure internal control the directions of the formation of the management reporting of transport costs and accounting

and analytical support of its preparation are determined. It will allow us to monitor the cost-effectiveness of transport costs, predict and anticipate future risks.

Conclusions. The results of the study can be used by executives and chief accountants of trading companies for formulating or reviewing their accounting policies. The form of management reporting of transport costs allows making effective management decisions on the structure, volume, and mechanisms of cost optimization of the trading enterprise.

Keywords: accounting; costs; transportation costs; transport and procurement costs; transportation.

JEL Classification: M41; M48.

Постановка проблеми. Конкуренто-орієнтована діяльність торговельних підприємств потребує змін підходів як до завдань бізнесу, так і до формування методичних засад обліку витрат. Облік транспортних витрат повинен бути направлений на формування інформаційного забезпечення для управління такими витратами з метою їх оптимізації та підвищення ефективності діяльності в цілому. Лише за таких умов можливе прийняття ефективних управлінських рішень щодо структури, обсягів та механізмів оптимізації витрат діяльності торговельного підприємства. Так, облік транспортних витрат торговельної діяльності набуває актуальності та потребує чіткого методологічного забезпечення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Проблеми визнання та оцінки транспортних витрат у структурі логістичних витрат досліджували у своїх роботах Р. Скриньковський, Н. Костюк, Н. Коваль, М. Галелюк [1], О. Сумець [2], Д. Кочубей [3], В. Лифар [4], Н. Моїсеева [5] та інші.

Не зменшуючи цінності одержаних результатів науковців, зазначимо, що значна увага в їх роботах приділяється саме визначенню сутності та трактуванню поняття «логістичні витрати», аналізу складу логістичних витрат в структурі загальних витрат підприємства, окресленню методології оцінки логістичних витрат, оцінці вартості логістичних операцій, їх взаємозв'язку та обліковим аспектам у складі інших витрат, і лише незначна частка робіт присвячена дослідженню ролі транспортних витрат як вагомого інструменту оптимізації калькулювання собівартості послуг із транспортування, організації обліку та діяльності торговельного підприємства в цілому. Наступні вітчизняні фахівці присвятили свої наукові роботи дослідженню сутності та облікових особливостей транспортних витрат: Й. Даньків, М. Остап'юк [6], Н. Гордополова, В. Гордополов, І. Старосуд [7], В. Озеран, О. Паславська [8], О. Коба, Н. Сагайдак, К. Туржанська [9], О. Паславська [10], Н. Гринів, Г. Подвальна [11] та інші. Разом з цим, на сьогодні виникає потреба в розробці методології та методики інформаційного забезпечення управління транспортними витратами торговельних підприємств.

Формулювання цілей дослідження. Метою дослідження є обґрунтування сутності транспортних витрат, їх класифікації та особливостей ведення обліку, зокрема порядку накопичення та розподілу транспортних витрат, формування управлінської звітності та обліково-аналітичного забезпечення для її складання.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Досліджуючи сутність транспортних витрат, перш за все необхідно враховувати, що вони нерозривно пов'язані з утриманням транспортного господарства та становлять важливу частину логістичних витрат.

Транспортне господарство є допоміжним господарством торговельного підприємства, що призначене для обслуговування основної діяльності, проте його діяльність може формувати вагому частину доходу та витрат торговельного підприємства.

Враховуючи різний економічний вплив на масштаби діяльності підприємства, вважаємо необхідним виділяти транспортне господарство в окремий вид та об'єкт обліку і калькулювання лише за умови, що на торговельному підприємстві цей підрозділ виконує значний обсяг робіт. Доцільність виділення такого об'єкта обумовлена і тим, що торговельні підприємства, за умов виробничої необхідності, можуть реалізовувати транспортні послуги, а не лише використовувати їх для власних потреб.

Разом з тим, відокремлення транспортного допоміжного виробництва в окремий вид обумовлює необхідність визначення саме об'єкта обліку, складу витрат, порядку їх накопичення та розподілу з метою подальшого визначення собівартості обсягу їх робіт. У сучасній системі обліку поняття «транспортних витрат» відсутнє, а його сутність розкривається в межах двох аспектів: транспортно-заготівельні витрати та витрати на збут. Зважаючи на їх приналежність, у межах нашого дослідження пропонуємо розглядати транспортні витрати торговельного підприємства як сукупність витрат на утримання підрозділів торговельного підприємства, призначених для технічного обслуговування, вантажно-розвантажувальних робіт та перевезення запасів при їх надходженні та використанні.

Досліджуючи проблеми впливу транспортних витрат на економічну ефективність торговельного підприємства та формування обліково-аналітичного забезпечення в системі управління, важливим є аналіз їх складу, структури та порядку утворення.

Ураховуючи, що транспортні витрати можуть виникати як при придбанні, так і при реалізації товарів, вважаємо необхідним для потреб обліку відокремити в їх складі дві групи залежно від процесів господарювання:

– транспортно-заготівельні витрати – витрати, пов'язані з транспортуванням запасів від постачальників до місця їх використання;

– транспортні витрати, пов'язані зі збутом,
– витрати на перевезення товару, які покладаються на продавця при їх реалізації.

Так, зважаючи на порядок списання транспортних витрат між основними господарськими процесами, їх суми можуть бути або включені в первісну вартість придбаних товарів або віднесені до витрат на збут та списані на витрати періоду. Такий поділ витрат обумовить особливості їх обліку і подальшого списання.

Щодо першої групи витрат, то їх склад та порядок розподілу регламентує П(С)БО 9 «Запаси». Так, транспортно-заготівельні витрати включають витрати на заготівлю запасів, оплату тарифів за вантажно-розвантажувальні роботи, оплату тарифів (фрахту) за транспортування запасів усіма видами транспорту до місця їх використання, страхування ризиків транспортування запасів [13]. При цьому ТЗВ розцінюються тільки ті витрати, що здійснені покупцем товарів при їх доставленні від постачальників на підприємство.

Враховуючи вимоги стандартів, транспортні витрати (у частині транспортно-заготівельних витрат) можуть бути включені до вартості придбаних товарних запасів безпосередньо за прямим методом або шляхом їх накопичення та подальшого розподілу за методом відсотку.

Методологію визнання, оцінки та обліку витрат на збут визначає П(С)БО 16 «Витрати» [13].

Зауважимо, що при розподілі транспортних витрат залежно від процесів господарювання важливе значення має характер торговельної діяльності та транспортних послуг, що надаються. Так, якщо торговельне підприємство несе виключно витрати на транспортування товарів від складу дистриб'ютора до складу замовника, то відокремлювати їх в залежності від здійснюваного процесу (постачання чи реалізація) або порядку подальшого розподілу є недоцільним, оскільки за таких умов товари не зберігаються на підприємстві, а період їх придбання автоматично стає періодом їх продажу. За інших умов даний розподіл є доцільним.

На подальшу організацію обліку транспортних витрат торговельних підприємств також впливають їх обсяги та питома вага в структурі витрат, рівень впливу на фінансово-економічний стан підприємства. Практика свідчить, що на підприємствах, де частка транспортних витрат у складі придбаних та реалізованих товарних запасів значна, облік цих витрат доцільно вести на окремому субрахунку.

Важливе значення для подальшого обліку має розподіл транспортних витрат залежно від елементів витрат та статей калькулювання відповідно до нормативно-правових вимог. Зважаючи на загальні засади національних нормативів, транспортні витрати торговельних підприємств можливо класифікувати в розрізі економічних елементів [8]:

– матеріальні витрати (паливо, енергія, запасні частини та комплектувальні засоби, паливно-мастильні матеріали, шини, малоцінні швидкозношувані предмети, природні ресурси тощо);

– витрати на оплату праці (заробітна плата, матеріальна допомога, відпускні, доплати, надбавки, заохочувальні винагороди, премії працівникам транспортного господарства);

– відрахування на соціальні заходи;

– амортизаційні відрахування основних засобів та нематеріальних активів транспортного господарства;

– інші операційні витрати.

Надалі підприємство самостійно встановлює перелік і складові статей калькуляції транспортної послуги. Визначаючи собівартість транспортної послуги та зважаючи на її специфіку, можливо скористатися Методичними рекомендаціями з формування собівартості перевезень (робіт, послуг) на транспорті, затверджені наказом Міністерства транспорту та зв'язку України від 05.02.2001 р. № 65 [14].

Розглядаючи класифікацію транспортних витрат торговельних підприємств, необхідно враховувати їх вплив в системах податкового та управлінського обліку.

Необхідність врахування особливостей податкового обліку витрат транспортного господарства обумовлена складом цих витрат. Такі коригування переважно обумовлюються відмінністю в обліку основних засобів, витрат понесених на ремонт та амортизацію, формування первісної вартості та переоцінки, а також витрат понесених на резерви.

Не менш важливою є класифікація транспортних витрат у системі управлінського обліку. У спеціальній літературі більшість авторів класифікує витрати за традиційними ознаками, які можуть бути використані і для класифікації транспортних витрат:

– за періодами – минулі, поточні та майбутні;

– щодо балансу – капіталізовані та некапіталізовані;

– за еластичністю – змінні та постійні;

– за методикою розподілу – комплексні й ідентифіковані;

– за очікуванням – ординарні й екстраординарні;

– за значущістю – істотні та неістотні тощо [11-14].

Попри наявні напрями класифікації транспортних витрат, вітчизняна практика діяльності торговельних підприємств свідчить про те, що на переважній їх більшості транспортні витрати не відокремлюються. Відповідно, суб'єкти господарської діяльності не можуть правдиво визначити обсяги та структуру транспортних витрат за місяць, спрогнозувати їх на перспективу, оцінити ефективність та здійснювати управління в цілому.

На сьогодні, зважаючи на специфіку діяльності, транспортні витрати торговельних підприємств здебільшого накопичуються на рахунку 93 «Витрати на збут» та не розподіляють між окремими господарськими процесами. Надалі ці витрати

списуються на формування фінансового результату пропорційно вартості придбаних та реалізованих товарів частково на собівартість реалізованих товарів, а частково в складі витрат на збут.

Такий підхід може бути обумовлений їх специфікою та виправданий відсутністю незавершеного виробництва, за умови якщо період придбання товарів транзитно та автоматично стає періодом їх продажу.

З іншого боку наявність значних транспортних витрат (витрат на утримання транспортного господарства) потребує врахування специфіки їх виникнення на різних стадіях діяльності: процес постачання, процес реалізації, подальший розподіл та

списання. Крім того, торговельні підприємства можуть надавати стороннім організаціям тільки чисті транспортні послуги, що не пов'язані з рухом товарних запасів на їх балансі. За таких умов необхідно визначати собівартість реалізованих послуг, що потребує врахування всіх транспортних витрат.

Накопичення витрат передбачає відокремлення рахунку, за дебетом якого відбуватиметься збирання транспортних витрат з подальшим їх розподілом. Враховуючи це, пропонуємо використовувати наступний алгоритм розподілу транспортних витрат (рис 1).

Рисунок 1 – Алгоритм накопичення та розподілу транспортних витрат

Джерело : авторська розробка

Враховуючи даний алгоритм, торговельні підприємства повинні передбачити в наказі про облікову політику статті калькулювання собівартості транспортних послуг, визначити базу розподілу транспортних витрат та механізми їх розподілу в розрізі окремих господарських процесів, а також

подальшого розподілу отриманих сум між придбаними товарними запасами.

Транспортні витрати незалежно від приналежності до окремої групи повинні бути документально підтверджені, оцінені та відображені в системі

аналітичних та синтетичних рахунків і узагальнені у відповідних регістрах та звітності.

На сьогодні транспортні витрати, навіть за умов загального підходу, є об'єктами фінансового та податкового обліку, у межах яких здійснюється відображення їх на рахунках та відповідних регістрах, врахування їх впливу на показники податкового обліку, зокрема ПДВ та податку на прибуток. Такої системи недостатньо для формування механізмів управління цими витратами, врахування їх внутрішньої та зовнішньої ефективності.

Разом з цим, об'єктивна оцінка рівня транспортних витрат вимагає врахування як облікованих (реальних) складових витрат, так і необлікованих (прогнозованих, передбачуваних, ймовірних збитків тощо) [10].

Саме ці функції, на нашу думку, можна реалізувати через систему управлінського обліку, яка буде доповнювати системи фінансового та податкового обліку.

Застосування на підприємстві внутрішньої управлінської звітності як вагомого інструменту для поточного контролю та прогнозування імовірних майбутніх ризиків надає змогу приймати оперативні управлінські рішення, направлені на вибір максимально ефективного напрямку розвитку суб'єкта господарювання.

Враховуючи особливості діяльності саме транспортного господарства, управлінська звітність повинна надавати інформацію про натуральні показники (обсяг перевезень, матеріальні витрати тощо); швидкість доставлення вантажу; надійність та продуктивність транспортних засобів; собівартість перевезень; капіталовкладення; фондомісткість перевезень; експлуатаційні витрати; продуктивність праці працівників тощо.

Зважаючи на різноплановість зазначених показників, вважаємо за доцільне відокремити в управлінській звітності два аспекти направлені на врахування системи факторів різних рівнів:

– перший буде направлений на відображення ефективності використання матеріальних, трудових та фінансових ресурсів;

– другий узагальнюватиме показники економічної ефективності транспортної діяльності в цілому.

Перший вид звітності має бути інформаційною основою для аналізу показників обсягу транспортних перевезень; використання палива та інших паливно-мастильних матеріалів (відносно норм використання); містити коефіцієнти готовності до експлуатації машин, використання транспортного пробігу; дотримання строків перевезення (доставлення) вантажу, збереження вантажу; показники віддаленості транспортних маршрутів, ефективності використання палива та електроенергії тощо. Джерелами для формування таких звітів є інформація про матеріальні, трудові та фінансові ресурси та витрати.

Другий є інструментом для аналізу рентабельності, доходу/витрат, прибутку/збитку, собівартості транспортування 1 тону; доходу/збитку через скорочення (подовження) термінів доставлення вантажів на 1 гривню тощо.

Висновки. Отже, у результаті проведеного дослідження було обґрунтовано, що ефективне управління транспортними витратами потребує формування відповідного обліково-аналітичного забезпечення. Проаналізовані особливості класифікації транспортних витрат у системі фінансового та управлінського обліку. Доведено, що для подальшого обліку транспортних витрат важливе значення має їх групування залежно від процесів господарювання. Враховуючи ключові фактори впливу на організацію обліку, визначено алгоритм накопичення та розподілу транспортних витрат, сформульовано основні елементи облікової політики. Зважаючи на особливості діяльності транспортного господарства, встановлено напрями формування управлінської звітності транспортних витрат та обліково-аналітичне забезпечення для її складання. Це дозволить оцінювати ефективність транспортних витрат, прогнозувати майбутні ризики та приймати ефективні управлінські рішення щодо структури, обсягів та механізмів оптимізації витрат торгового підприємства.

Література:

1. Скриньковський Р. М., Костюк Н. Р., Коваль Н. М., Галелюк М. М. Діагностика транспортної діяльності як складової логістичної системи підприємства. *Проблеми економіки*. 2016. Вип. № 2. С. 123-128.
2. Сумець О. М. Рекомендації щодо запровадження синтетичного обліку логістичних витрат на підприємстві. *Логістика: проблеми і рішення*. 2011. Вип. № 4(35). С. 42-47.
3. Кочубей Д.В. Оцінка ефективності функціонування логістичних систем торговельних підприємств. *Вісник КНТЕУ*. 2009. Вип. № 4. С. 59-66.
4. Лифар В. В. Комерційна логістика та методика розрахунку логістичних витрат. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. 2001. Вип. № 416. С. 293-297.
5. Моисеева Н. К., Кальницький А. А. Функциональные циклы как основа анализа и регулирования логистических издержек. *Контроллинг*. 2004. Вып. № 3. С. 8-14.
6. Даньків Й. Я., Остап'юк М. Я. Особливості діяльності автотранспортних підприємств та їх вплив на організацію обліку витрат і формування собівартості автотранспортних перевезень. *Науковий вісник Мукачівського державного університету. Серія «Економіка»*. 2014. Вип. №1. С. 133-139.
7. Гордополова Н. В., Гордополов В. Ю., Старосуд І. В. Напрями вдосконалення обліку транспортно-заготівельних витрат. *Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. Серія «Економічні науки»*. 2011. Вип. № 2. С. 160-163.

8. Озеран В. О., Паславська О. О. Класифікація витрат автотранспортних підприємств. *Збірник матеріалів II Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції «Розвиток обліку, аналізу і контролю в умовах світових інтеграційних процесів» Львівської комерційної академії*. 2013. С.118-122.
9. Коба О. В., Сагайдак Н. В., Туржанська К. С. Облік витрат на утримання та експлуатацію автотранспорту на підприємстві. *Вісник Полтавського національного технічного університету імені Ю. Кондратюка. Серія «Економіка і регіон»*. 2016. Вип. № 1 (56). С. 132-138.
10. Паславська О. О. Напрямки удосконалення внутрішньогосподарського контролю витрат автотранспортних підприємств. *Вісник Львівського торговельно-економічного університету. Серія економічна*. 2013. Вип. №42. С. 135-141.
11. Гринів Н. Т., Подвальна Г. В. Транспортна послуга як об'єкт аналізу та управління. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія «Проблеми економіки та управління». 2015. Вип. № 815. С. 27-35.
12. Податковий Кодекс України від 2 грудня 2010 р. № 2755-VI із змінами і доповненнями. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T10_2755.html (дата звернення: 19.04.2020).
13. Національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку. Міністерство фінансів України URL: <https://mof.gov.ua/uk/nacionalni-polozhennja1>.
14. Про затвердження Методичних рекомендацій з формування собівартості перевезень (робіт, послуг) на транспорті : Наказ Міністерства транспорту України від 05.02.2001р. №65. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0065361-01>

References:

1. Skrynkovskyy, R. M., Kostiuk, N. R., Koval, N. M. & Haleliuk, M. M. (2016). Diagnosis of Transport Activity as a Component of the Enterprise Logistical. *Problemy ekonomiky*, 2, 123-128 [in Ukrainian].
2. Sumets', O. M. (2011). Recommendations for the introduction of synthetic accounting of logistics costs at the enterprise. *Lohystyka: problemy u reshennya*, 4, 42-47 [in Ukrainian].
3. Kochubej, D. V. (2009). Evaluation of the efficiency of functioning of logistics system of trading enterprises. *Visnyk KNTEU*, 4, 59-66 [in Ukrainian].
4. Lyfar, V. V. (2001). Commercial logistics and method of calculation of logistics costs. *Visnyk Natsional'noho universytetu «L'vivs'ka politekhnik»*, 416, 293-297.
5. Moiseeva, N. K. & Kal'nytskyj, A. A. (2004). Functional cycles as a basis for the analysis and regulation of logistics costs. *Kontrollynh*, 3, 8-14 [in Russian].
6. Dan'kiv, J. Ya. & Ostap'iuk, M. Ya. (2014). Features of activity of motor transport enterprises and their influence on the organization of accounting of expenses and formation of cost of motor transport transportation. *Naukovyj visnyk Mukachivs'koho derzhavnogo universytetu*, 1, 133-139 [in Ukrainian].
7. Hordopolova, N. V., Hordopolov, V. Yu. & Starosud, I. V. (2011). Areas of improvement of accounting of transport and procurement costs. *Naukovyj visnyk Poltav'skoho universytetu ekonomiky i torhivli*, 2, 160-163 [in Ukrainian].
8. Ozeran, V. O. & Paslavska, O. O. (2013). Classification of costs in transport enterprises. *Zbirnyk materialiv L'vivs'koi komertsijnoi akademii II Vseukrains'koi naukovo-praktychnoi Internet-konferentsii "Rozvytok obliku, analizu i kontroliu v umovakh svitovykh intehtratsijnykh protsesiv"*, 118-122 [in Ukrainian].
9. Koba, O. V., Sahajdak, N. V. & Turzhans'ka, K. S. Cost of maintenance and operation of motor transport at the enterprise. *Visnyk Poltav'skoho natsional'noho tekhnichnoho universytetu imeni Yu.Kondratiuka*, 1 (56), 132-138 [in Ukrainian].
10. Paslavska, O. O. (2013). Areas of improvement internal control costs in transport enterprises. *Visnyk L'vivs'koho torhovel'no-ekonomichnoho universytetu*, 42, 135-141.
11. Hryniv, N. T. & Podvalna, H. V. (2015). Transport services as an object of analysis and management. *Visnyk Natsional'noho universytetu "L'vivs'ka politekhnik"*, 815, 27-35 [in Ukrainian].
12. Verkhovna Rada of Ukraine (2010). Tax Code of Ukraine (Order No. 2755-VI, December 2). Retrieved from http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T10_2755.html [in Ukrainian].
13. Ministry of Finance of Ukraine. Ukrainian Accounting standards. Retrieved from <https://mof.gov.ua/uk/nacionalni-polozhennja1> [in Ukrainian].
14. Ministry of Transport of Ukraine (2001). Methodical recommendations for the formation of the cost of transportation (works, services) in transport (Order No. 65, February 5). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0065361-01> [in Ukrainian].

